

Innspill om egenorganisert aktivitet

Det vises til innspillsmøtet 27.mars om egenorganisert aktivitet. Det er lett å være enig i den statlige målsettingen for idrettspolitikken: - flest mulig skal ha mulighet til å kunne drive idrett og fysisk aktivitet. Det sammenfaller fullt og helt med idrettens egne mål.

Idrettslagene i Oslo jobber da også hver eneste dag med å tilrettelegge for så mange barn og unge de har kapasitet til: - både betalende medlemmer, barn og unge uten betalingsevne, innvandermiljøer og egenorganiserte i alle aldre nyter godt av idrettslagets daglige virke i større eller mindre grad. Ringvirkningene fra den organiserte aktiviteten er betydelig.

Det er en sunn å diskutere åpent hvordan fellesskapets midler best bør brukes for å komme flest mulig til gode. Dessverre ser vi at det tegnes et kunstig skille mellom den organiserte og egenorganiserte idretten. Det skapes et bilde vi ikke kjenner oss igjen i.

Våre innspill til kulturdepartementets videre arbeid er som følger:

1. Det myldrer av aktivitet i idrettslagene. Det gjelder spesielt i barne- og ungdomsidretten. 82% av alle barn og unge i Oslo er i, skal inn i, eller har vært i et idrettslag. I Oslo opplever idrettslag ventelister og kapasitetsproblemer. Vi må først og fremst sørge for at alle som ønsker får plass til den fysiske aktiviteten og leken som idretten kan gi dem.
2. Den organiserte idretten – idrettslagene - er den viktigste kilden og arenaen for egenorganisert idrett. Idrettslagene er en aktivitetsmotor som skaper aktivitet langt utenfor det organiserte tilbudet. De som deltar organisert utøver også egenorganisert aktivitet, andre steder med andre venner, kollegaer og familie.

Mange idrettslag har åpne dører nærmest døgnet rundt og folk trener når de vil – på eget initiativ – alene eller sammen med andre. Et eksempel fra eget idrettslag: - i Oslo Kajakklubb står dørene åpne fra seks om morgenen til midnatt, og det aller meste av aktiviteten er uorganisert. Ja det er masse organiserte treninger, kurs og turer, men det er langt mer uorganisert aktivitet i klubben. Alt dette kan skje fordi et organisert ledd – idrettslaget - legger til rette for det.
3. Disponering av fellesskapets midler krever ansvarlighet. Det innebærer ansvarlighet for at støtte fra det offentlige møtes med god dokumentasjon og rapportering på bruk av offentlige midler uten at penger havner urettmessig i private lommer.

Den organiserte idretten har kompetanse og klare ansvarsforhold slik at aktivitetene skjer innenfor sikre og ansvarlige rammer. Derfor har vi krav om politiattest for trenere og instruktører, derfor har vi sikkerhetskurs før vi lar folk padle, derfor har vi barneidrettsbestemmelser osv. osv.

4. En forutsetning for aktivitet er at det finnes steder å være aktiv. Det handler både om byplanlegging (turstier, grønne lunger, skateramper), og det handler om bygging av idrettsanlegg. I Oslo er det en enorm og velkjent underdekning av idrettsanlegg. Byens politikere har påbegynt arbeidet med å bøte på årelang forsømmelse i idrettsinvesteringer. Skal man klare dette over tid må den statlige idrettsanleggspolitikken innrettes slik at den bidrar mer hensiktsmessig i en by i sterk vekst. Spillemidlene må i større grad bidra der hvor behovene er størst. Et økt statlig bidrag til de store byenes anleggsutfordringer vil skape aktivitetstilbud for svært mange mennesker.
5. Idrettsbevegelsen må selv ta ansvar for å være gode nok til å skape gode aktiviteter. I Oslo Idrettskrets bruker vi mye tid og ressurser på klubb utvikling – vi hjelper idrettslagene våre til å være gode. Vi hjelper nye idrettslag til å komme i gang, og vekker sovende idrettslag til live. Vi får det til med støtte fra det offentlige. Det er svært godt anvendte midler. En god organisasjon bidrar til at frivilligheten og aktiviteten blomstrer i idrettslagene.

Det må gjerne settes strengere krav til hva offentlig støtte skal brukes til, og man må ha trygghet for at det finnes en organisasjon som evner å omsette midler til målrettet aktivitet. Som et eksempel er steg 1 for å få større og bredere hverdagsaktivitet på Mortensrud (ref gjengproblematikk) å bistå idrettslagene til egen organisering og samarbeid. Når organiseringen og ressursene er på plass kan ekstra økonomisk støtte bidra til nye aktiviteter.

6. Fornyelse er viktig også i idrettsorganisasjonen – og viljen til nyskaping i idretten er stor slik at stadig nye grupper og grener finner sin plass i den organiserte idretten. Vi plukker opp nye trender, og det som en gang var egenorganisert blir organisert i idretten når behovet for struktur og ledelse blir tydelig for dem det angår. Linjegymnastikken er borte, snowboard og SUP har kommet til. Idretten er en åpen og dynamisk organisasjon. Vi trenger ikke noen ny organisasjon for å organisere de egenorganiserte. Vi trenger målrettet støtte for å kunne yte mer for enda flere. Svært mange idrettslag er klare til innsats og idrettsorganisasjonen kan forvalte det.

Oppsummering

Det er sunt og riktig å skape et aktivitetsløft gjennom økte investeringer for å skape et mangfold av organisert og uorganisert aktivitet. Men nye støtteordninger må underbygge idrettslagenes aktiviteter og ikke undergrave den.

Nye statlige midler kan forvaltes gjennom allerede etablerte ordninger, både i og utenfor idretten. Slik kan vi skape økt egenorganisert aktivitet på en best mulig måte. Vi må ikke redusere støtten til dem som legger til rette for det aller meste av egenorganisert aktivitet

Vennlig hilsen
Oslo Idrettskrets

Sveinung Oftedal
Styreleder

Magne Brekke
Generalsekretær